

Feministički Karavan u znak solidarnosti sa žrtvama genocida u Srebrenici osuđuje rast fašizma u Evropi

Pre dvadeset godina 11.jula 1995. godine više od 8000 muškaraca i dečaka iz Srebrenice i okolnih sela su bili masakrirani od strane vojnih snaga bosanskih Srba. Njihova tela su pokopana u masovne grobnice, dok su neka bila raštrkana s ciljem da više nikad ne budu pronađena. Istog dana, žene su odvojene od muškaraca i odvedene u koncentracione logore i sistemski silovane od strane srpskih vojnika. Od 2004. Svake godine održava Marš mira kao podrška onima koji su preživeli genocid u Srebrenici i da bi se kolektivno sećali užasnih zločina počinjenih ne tako davno u Evropi. Feministički karavan je pristvovao komemoraciji povodom 20 godina od genocida i učestvovao u ovom međunarodnom mirovnom skupu. Ono što se dogodilo u Srebrenici je rezultat ozbiljnog neuspeha mirovnih snaga Ujedinjenih nacija koje su zakazale u ispunjavanju njihove misije – odnosno pored ostalih nisu zaštitili ni ljude iz Srebrenice. Naše moćne i bogate države sa svojim vojskama su žrtvovalе ljude iz Srebrenice navodno u pokušaju da postignu mirovni sporazum sa Srbijom. Ali se pitamo o kakvom miru se radi kada su oni koji su odgovori za ovaj kao i za brojne druge masakre tokom rata ostali i i dalje su visoki državni zvaničnici Republike Srbije. Jedan od njih je premijer Srbije Aleksandar Vučić koji je došao na komemoraciju. Tokom zločina nad muslimanskim narodom Bosne i Hercegovine, ovaj čovek je imao niz ratno huškačkih izjava, među kojima „ za jednog ubijenog Srbina, ubićemo 100 muslimana“.

Ono što se dešava nakon 20 godina je zastrašujuće. Država Srbija je uz podršku Rusije sprečila Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija da usvoji rezoluciju o genocidu u Srebrenici. Svi protesti organizovani povodom obeležavanja genocida u Srebrenici su bili zabranjeni, a neke od aktivistkinja su bile napadnute od strane nacionalističkih grupa dok su stajale sa upaljenim svećama. Prisustvo premijera Aleksandra Vučića na komemoraciji bila je čista provokacija. Solidarno smo stajale sa našim sestrama koje su dok je on prolazio vikale „Odgovornost!“ i „Priznaj genocid!“

Ne znamo ko je bacio kamen na njega, mi osuđujemo, jer znamo da ovakav čin remeti snažnu poruku mira koju su učesnici želeli da prenesu. Verujemo da je sav taj kaos oko komemoracije rezultat agresivne politike prema preživelim i muslimanskom narodu uopšte.

Verujemo da za zločine iz mržnje nisu odgovorni samo oni koji su ih fizički počinili već i svi „intelektualci“,

humoristi i oni koji su na pozicijama odlučivanja, koji neprestano pozivaju na mržnju. Svesne smo da su u ovom trenutku u Evropi rasizam i antisemitizam u usponu i da je odgovornost za to podeljena izmedju ekstremističkih grupa i medijskih ličnosti koje podstiču govor mržnje.

Posetile smo Srebrenicu. Pričale smo sa ženama ovde, i videle u kakvim uslovima ljudi žive u Evropi, 20 godina nakon poslednjeg genocida. Šokirane smo. Glavni put koji povezuje Srebrenicu sa ostatkom zemlje je polu uništen. Pošto okolni gradovi i sela pripadaju Republici Srpskoj na putu nema oznaka za Srebrenicu. Posedice genocida su očigledne, ljudi u Srebrenici su i dalje prepušteni sami sebi. Pozivi za „opraštanjem“ u ovom kontekstu deluju kao napuštanje ljudskog dostojanstva.

Danas, 20 godina kasnije ovde smo da zapamtimo i nećemo zaboraviti sve zločine počinjene u Bosni tokom rata 1992 – 1995. Kažemo „stop“ nacionalističkoj i rasističkoj politici koja kreira ratove širom sveta. Nosićemo sa sobom ovo sećanje jer verujemo da je to jedini način da se spreči ponovno rađanje nacionalističkih težnji u svim evropskim zemljama.

Uspon fašizma na Balkanu je u mnogome povezan sa usponom fašizma koji usvaja razne oblike širom Evrope tako da moramo biti svesne da uspon fašističkih vlada nije nešto što je daleko od realnosti zapadno evropskih zemalja. Sprečavanje fašističkih politika i ratova je svakodnevna borba.

Sećanje na genocid u Srebrenici ne dozvoljava da se istorija ponovi.

Feministički Karavan – Sarajevo – 14 Jul 2015

femvan@marchemondiale.org